

YENİ ÇEŞME

Çeşme ve Alaçatı'nın gerçek sesi ®

Haftalık Bağımsız Siyasi Gazete - Kuruluş:1990 - Sayı782-Tarih 24 - 6 - 2020 Tel.0.232.712 77 71 - 0.533.454 34 99

NE GÜZEL MEMLEKET... YÜRÜYEN YÜRÜYENE...!

Önce Halkların Demokrasi Partisi (HDP) Edirne ve Hakkari'den Ankaraya demokrasi yürüyüşü başlattı...
Ardından Avukatların örgütü BAROLAR dört bir koldan yürüyüşe çıktı ve Ankara girişinde bekletildi...!

TARAMALARA DEVAM

Sağlık Bakanlığınca yapılan uygulama çerçevesinde, Çeşme'de dün başlayan COVID 19 taraması bugünde devam ediyor.
Çeşme Sağlık Müdürlüğü ile TÜİK ile yapılan işbirliği ile COVID 19 taraması Çeşme'nin 17 Mahallesinde belirlenen 47 adreste yapılıyor

TURİZM BAKANI ÇEŞME PROJESİNİ AÇIKLADI

TKP SEMT EVİNDEN AÇIKLAMA

BUHARLI
NANO
TEMİZLİK
ÇEŞMEDE

7 - 24
HİZMETİNİZDE

İzmir Caddesi Altinyunus Kavşağı öncesi
Tel: o 232 712 05 40-90 o 533 611 17 58
Çeşme- İZMİR

ARAÇ İÇİ ve DIŞI TEMİZLİĞİ

KORİDOR ve KALORİFER TEMİZLİĞİ

SALON ve KOLTUK TEMİZLİĞİ

Özelden Genele
Aydın Korkmaz

İnternetteki sayfamız eleştiriliyor.Kataraktlarla işim olamaz... Bu eleştirilere “ TEŞHİRCİLER’de katılıyor. Hastalık işte...! Yaşar Kemal’i, Türkan Saylan’ı, Zülfü Livaneleli’yi mesele ediyor Celal Şengör gibiler. Bizde adet böyledir... Meyve veren ağaç taşlanır...! Bizim tarzımız da bu. Okursanız...! Roman vatandaşlar meselesi her sezon başı yaşanır... Sonra aynı tas aynı hamam devam eder. Dostlar alışverişte görsün.

Gazetemiz kağıt baskısının yanı sıra İnternet üzerinden de yayınlanıyor. Kağıt baskı genelde 500 adet civarındadır. Özel sayılarda 5.000’e kadar çıktığımız olur. İnternetteki Yeni Çeşme sayfasının okunması ise 1000’in altına düşmez de 50.000’e çıktığı dahi vardır. Çatal Azmak’ta ki GÜCÜCEK koyu haberimiz sırasında.

Ekonomik sorunlardan da kaynaklı teknik problemlerimiz vardır. Bilgisayar ve dijital baskı ortamına geçtiğimizden beri gazete sayfaları A-4 olarak dizilir. İki sayfa yan yana basılır yani oda A-3. Puntolarda genellikle 12 punt kullanırız da bağzı yazarlarımız vardır ; tüm uyarılarımıza rağmen alabildiğine uzun yazarlar ve bizler de punt küçültmek durumunda kalırız. Malum. Ebat meselesi. Ayakkabı köselesi değil.

Son günler de bağzı arkadaşlar garip bir biçimde sosyal medya üzerinden anlam veremediğim eleştiriler getirmeye başladılar. İçerik değil de özellikle biçim üzerine. Neymiş efendim ; okuyamıyorlarmış. Bağzı Teşhirciler de KORO’ya katılmayı ihmal etmediler.

Katarak meselesinden başlayayım. Teşhircilik meselesine daha sonra geleceğim.

Televizyon bizim salon da kuruludur ve ben genel de mutfaktan izlerim. Malum akşam sofrası ve içecekler. TRT 2 son zamanlarda favorim. Gerçekten izlenebilecek klasik filmler gösteriliyor ama alt yazılı ve ben okuyamıyorum. Haliyle tatsız oluyor. Yakın gözlüğüm var da sorunum uzak. Randevu aldılar gittik. Sağolsun genç bir doktor. Katarak demez mi ? Ameliyat gerekir. Yahu doktor gözlük versen olmaz mı dedim. Olmaz ameliyat ama bizim hastane yetersiz. Urla veya İzmir’e gideceksiniz.

Geçen yıldan beri Üroloji’ye gidip geliyoruz. Aradım Serkan Doktorumu. Gözcü Hakan Kocaoğlu’nun adını verdi. Gittik dert yine aynı.

Katarak. Ameliyat gerekiyor demez mi ? Yahu Doktor; Gazete çıkarıyorum. Bilgisayar kullanıyorum , gazetelerimi rahat rahat okuyorum dedimse de . Zaten sorun orada dedi. Yakını görürsün ama uzağı göremezsin. Yani tersi de olabilir. Uzağı görürsün de yakını göremezsin. Korona meselesi araya girince kaldı da yani benim yakınla sorunum yok ve o arkadaşlara tavsiyem: Bir göz doktoruna gitsinler.

Teşhirciler meselesine geleyim. Çeşit çeşittir. Geceleri sokak araların da cinsel organlarını teşhir edenler olduğu gibi çeşit çeşit teşhirciler vardır. Bini bin para. Kimi eşeğini teşhir eder. Kimi arabasını. Saç,sakal,bıyık meselesi ona keza. Aslında biz yazarlar da teşhirciyizdir. Düşünürüz, yazarız ve paylaşıyoruz. Ama paylaşacağımız bir düşüncemiz vardır da. Son dönemde çoraplarını teşhir edenleri de gördüm ve pes dedim.

Bir zamanlar yalçın Küçük vardı. Her köfteye maydanoz olurdu. Nazım Hikmet-Vera ikilisine olmadık laflar ederdi. Yılmaz Güney, Fatoş Güney, Nezdal hikayesi. Sabahattin Ali meselesi ona keza. Ona göre Zülfü Livaneli “Teneke sesli şarkıcıydı.”Aziz Nesin’de kimdi ? Aydınlar Dilekçesini o hazırlamıştı. Şimdi ?

Bağzı yazarları oldum olası sevmem ama gene de okurum. Bilgi ve araştırma meselesi. Şimdi Celal Şengör diye birisi çıktı.; Önüne gelene çamur atıyor. Sanki Turgutlu yolun da fabrika açtı. Kiremit-tuğla. Da biz de adet böyledir. Her yerde olduğu gibi meyve veren ağaç taşlanır misali. Ülkemiz de böyle. İlçemiz de büle.

Yıllardan beri her belediye başkanının ve sezon başı diyerek yaptığı icraatlardır. Çeşmenin girişi ve çeşmeye yaklaşıyor mu ? Gider kepçeler, gider zabıta ve hatta emniyet bile önlem alır ve çardaklar, çadırlar yıkılır ve ben hep şunu sorarım. Belediye hurdalığı OTOBAN Girişine yaklaşıyor mu diye. Tık yok...

BİZİM KEKO

Karadutum, Çatal karam, Çingenem
Nar tanem, Nur tanem ,bir tanem...
Ağaç isem balımsın ağulüm.
Gülen ayvam, ağlayan narımsın.
Daha nem olacaksın bir tanem
Kadınımsın, Karımsın, kırsığımsın.

İNCE CUMALİ

NABER VREE...!

İyilik Vre... Senden Naber...

CHP'li vekilden CHP'li Başkan Oran'a Roman tepkisi

Çeşme Belediyesi'nin Roman yurttaşların yaklaşık 10 yıldır yaşamını sürdürdükleri Alaçatı Şahintepe bölgesindeki çadırları yıkmasına CHP İzmir Milletvekili Özcan Purçu'dan sert tepki geldi. Aralarında çocukların da olduğu 300'e yakın Roman yurttaşın evsiz bırakılmasını "vicdansızlık" olarak niteleyen Purçu, CHP'li Belediye Başkanı Ekrem Oran'a da "Bir yere başkan seçilmekle iş bitmiyor. Genel Başkanımızın dediği gibi, çözüm üretmek, insanlara dokunmak gerekiyor" dedi.

VİCDANIN PARTİSİ YOK

Yıkım görüntülerinin kendisini çok üzdüğünü dile getiren Purçu, "Vicdanın partisi yok maalesef. Biz insanoğluyuz. Hangi partiden olursa olsun insanın içinde vicdan, hoşgörü, iyi niyet ve yardımseverlik olacak. Oradaki insanlar kime ne yapmış! Onlar bizim insanlarımız, vatandaşlarımız. Bir şeyi bozarken yerine alternatifini yaratmanız lazım. Vatandaşa çözüm sunmanız lazım. Şimdi o yerinden yurdundan edilen vatandaşlarımız bu akşam nerede kalacak, ne yiyecek, ne içecek. İzmir Büyükşehir'in yolladığı su tankerini bile kaldırmışlar oradan. Yazıktır, günahtır ya. Şu yaz günü insanlar susuz bırakılır mı? Çok sayıda çocuk da var aralarında. Yazıktır, günahtır" diye konuştu.

Baro'dan Çeşme Belediyesine tepki açıklaması

İzmir Barosu bugün yaptığı yazılı açıklama ile Çeşme Belediyesine tepki gösterdi. Yapılan açıklamada "Çeşme'de Roman Yurttaşlarımıza Yönelik Müdahale Açık Bir İnsan Hakları İhlalidir" denildi.

İzmir Barosu'ndan yapılan yazılı açıklamada şu görüşlere yer verildi;

"İzmir'in Çeşme ilçesi Alaçatı mevkiinde 16 Haziran 2020 tarihinde Roman hemşehrilerimizin yaşamakta olduğu çadırlar Çeşme Belediyesi zabıta ekiplerince keppçelerle yıkılmış ve bölgede bulunan Roman yurttaşlar çok büyük bir mağduriyetle karşı karşıya bırakılmıştır.

İzmir Barosu Yönetim Kurulu üyelerimizin konuyla ilgili olarak yetkililerle yaptığı görüşmeler neticesinde yıkım öncesinde bölgede yaklaşık 100 kadar yurttaşın çok zor koşullar altında yaşadığı, bu kişilerin bir bölümünün sürekli olarak bölgede ikamet ettiği, bir kısım yurttaşın ise İzmir'in çeşitli ilçelerinden yaz döneminde çalışmak amacıyla Çeşme'ye geldiği bilgisine ulaşılmıştır.

Edinilen bilgilere göre bölgede yaşayan Roman yurttaşlarımızın hurdacılık ve kağıtçılık gibi işlerle uğraştığı, bir kısmının çocuklarının okula devam ettiği, yaşam alanlarının iptidai koşullarda olduğu, temel hijyen ve su gibi ihtiyaçların karşılanmasında güçlükler çekildiği, söz konusu alana kısa süre önce ihtiyaçların giderilmesi için İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından su deposu kurulduğu, bölgede sağlıklı konutlarda yaşam alanları oluşturulması için çalışmalar yapıldığı, kısa süre öncesine kadar sorunlarının kalıcı olarak çözülmesi için girişimlerde bulunulduğu öğrenilmiştir.

Tüm bu gelişmelere karşın önceki gün Çeşme Belediyesi tarafından herhangi bir ön uyarı yapılmadan söz konusu alana müdahale edildiği, çadır ve barakalarının yıkıldığı, yerleşim alanının iş aletleriyle düzeltildiği, açıkta kalan insanların alanı terke zorlandığı ve bu nedenle aralarında çocuk ve yaşlıların da olduğu Roman yurttaşlarımızın hak ve özgürlüklerinin ciddi şekilde ihlal edildiği ifade edilmektedir.

Uluslararası hukuka göre zorla tahliye ancak insan onuruna uygun bir şekilde ve ilgili kişilerin haklarını yeterince koruyabilecek usul kuralları çerçevesinde gerçekleştirilebilir. Bir yerde "işgalci" sıfatıyla bulunan kişilerin dahi tahliye edilmesi tahliye sonrası başka bir konuta yerleştirme veya mali yardım sağlama yükümlülüğünü ortadan kaldırmamaktadır.

AIHM, dezavantajlı durumdaki Romanların ihtiyaçlarının ve farklı yaşam tarzlarının, hem idari düzenlemeler hem de somut uygulamalar bakımından özellikle dikkate alınması gerektiği kanaatindedir ve aksi bir durumda, zorla tahliye benzeri uygulamaların özel yaşam, aile yaşamı ve konuta saygı hakkının ihlalini oluşturacağını kabul etmiştir.

Avrupa Sosyal Haklar Komitesi, tahliyelerde sağlanması gereken hukuki korumanın, tahliyeye alternatif bir çözüm konusunda taraflara danışma yükümlülüğü; tahliyenin makul bir süre öncesinde belirli bir bildirim süresi saptanması yükümlülüğü; hukuki başvuru yollarına erişim; adli yardıma erişim; hukuka aykırı tahliyelere karşı giderim öngörmesi gerektiği görüşündedir.

Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Komitesi'nin, 7. genel tavsiyesine göre ise tahliyeler insanların evsiz kalması veya insan hakları ihlalleri riskine açık bir konumda bırakılması ile sonuçlanmamalı ve tahliyeden etkilenmiş kişilerin kendi ihtiyaçlarını karşılayamadıkları durumlarda, devlet, bu kişilere alternatif olarak konut, yeniden yerleşim veya verimli arazilere erişim gibi seçeneklerin sunulabilmesi için mevcut kaynakları ölçüsünde azami düzeyde tüm uygun tedbirleri almalıdır.

Tüm bu temel uluslararası hukuk kurallarına aykırı olarak Çeşme'de yaşayan Roman vatandaşlarımıza kamu gücü kullanılarak uygulanan yöntemlerin kabulü mümkün değildir. Konar göçerlik gibi Roman kültürünün bir parçası olan olguları, yüzlerce yıllık ayrımcı uygulamaların sonucu olmuş yoksulluk, evsizlik, işsizlik ve benzeri sosyal gerçeklikleri keppçe marifetiyle çözmeye çalışmak açık bir akıl tutulmasıdır.

Yerel yönetimlerin temel görevlerinden biri kentte yaşayan tüm yoksulların, evsizlerin ve işsizlerin dertlerine çare üretmek olmalıdır. Bu nedenle önceki gün yaşanan olaylara sebebiyet veren tüm kurum ve kuruluşları derhal bu yanlışlarından dönmeye, Roman yurttaşlarımızın ihtiyaçlarını dikkate alarak onların sağlıklı koşullarda yaşama imkanlarını sağlamaya, eğitim hakları sekteye uğratılmış çocukların mağduriyetini derhal gidermeye davet ediyoruz.

Kamuoyuna saygılarımızla duyururuz." İzmir Barosu Başkanlığı

YENİ ÇEŞME

Çeşme ve Alaçatı'nın gerçek sesi

Sahibi,Yazı İşleri Müdürü: Aydın KORKMAZ ,
Basım Yeri: Yeni Çeşme Matbaası Tesisleri
Adres: Musalla Mah.1039 SK . No : 3 / A ÇEŞME - İZMİR
Tel.0.232.712 77 71 e-mail:yenicesme444@hotmail.com

29 MART SEÇİMLERİ
VE SONRASI BİR YIL

Faik Tütüncüoğlu

2019 Mart seçimlerine girerken Başkan Adaylarımız süslü programlar , gelişmiş ve ileri yatırım programları , bir çok kişilere işe almak vaatleri , bunun dışında birçok vaatler ile Çeşme'de halkımızı ikna etmeye çalışarak seçimlere girdik.

Bunlar doğru mu zaman gösterecek.

Seçimi kazanmakta en önemli etken ilçemizde adaya güven olmayıp, Çeşme halkının iktidara olan güvensizliği ve buna bağlı olarak partiye olan bağlılık ve ilçemizdeki diğer partilerle yapılan ortaklıklar sayesinde Ankara'dan atanan CHP adayı ehveni şer olarak seçilmiştir.

Belediye Başkanı Ekrem Oran'ın bir yıl içindeki en büyük ve genelde tek yatırımı her mahallede birer konser yaptırarak ; o mahallelerde yaşayanların;

A- yaşamlarını kolaylaştırdı.

B- Ekonomilerini düzeltti.

C- Alt yapılarını tamamlayıp geliştirdi.

D- Çevre düzenlemelerini geliştirdi.

Bir konserler bunları yaptı...!

Böyle bir olay şimdiye kadar ne Dünyada ne de Türkiye'de görülmemiştir.

Biravo Ekrem başkan....!

Sayın Başkan belediye işleri ; konserle, el sallamakla, sarılıp öpmekle , o yöredekilere ÇEŞME AİLEM demekle ; o mahallerde yaşayan halkın yaşamını kolaylaştıramazsın.

Hele enginar yemeğinin nasıl yapıldığını Çeşmelilere anlatmakla bu halkı kandıramazsın. Çeşmeliler enginarın her çeşit yemeğini yapmasını senden çok iyi bilirler ve yaparlar.

Sen Çeşmeye yatırım yapmaya başla. Görsele ve yazılı basında doğru olmayan işleri ve konuları söyleyerek (Çeşme de ilk defa plajlara mavi bayrak diye laflar etme.)

Bizim zamanımız da Çeşme Plajlarında 17 adet Mavi bayrak vardı. Belediyedeki kayıtlara bakarsan görürsün.

Geenel müdürlük bu işi ranta döktüğü için. Bizden her mavi bayrak için ; aidat istediği için , onlarla ilişigimizi kestik.

Halkımıza veya Türkiye'ye doğru olmayan laflar etme.

Halkın yaşamını, ayırım yapmadan kolaylaştırmaya çalış ki ; Çeşme ileri gitsin.

AYDINLIK GAZETESİ- AZİZ NESİN VE DOĞU PERİNÇEK

Ali Nesin

Bakalım mahkemeye gelecek misin Doğu Perinçek?

Sivas Madımak Katliamı oldu, o olay Aydınlik Gazetesi'nde Aziz Nesin "Şeytan Ayetleri"ni yayınladı diye oldu, onca insan Doğu Perinçek'in tezgahı yüzünden öldü.

2008 yılından beri başta kendi sitem olmak üzere yazıyorum. Hemen hemen her yıl 2 Temmuz'da Sivas Madımak Katliamı'nı yazdım ve bunun başlangıcının Doğu Perinçek olduğunu belirttim. Bunu da öyle durup dururken yapmadım, bizzat yaşayarak gördüklerimi anlattım.

Türkiye'de aydınlar 12 Eylül darbesi sonrası hiç boş durmadılar. "Aydınlar Dilekçesi" verildi, YÖK'e karşı "BİLAR AŞ", bitakım uluslararası etkinlikler için "EKİN AŞ" kuruldu. Ayrıca gazete çıkartılması için de "ONBİNLER AŞ" yapılanmasına gidildi ve halklardan para toplandı. 12 Eylül o kadar içimize işledi ki Mehmet diye bir avukat arkadaşımız kızının adını Ekin Ayşe koydu.

Gazete için toplantılar başladı, isim aranıyor, yer aranıyor filan derken, kimin aklına geldiğini bilmiyorum, Aydınlik Gazetesi fikri ortaya atıldı. Var olan bir gazeteyi çalışır duruma getirmek o kadar çok bürokrasinin önüne geçiyor ki, kimse başımıza gelecekleri ve Doğu Perinçek ahlaksızını hesap etmedi.

Doğu Perinçek o sırada hapisteydi ve görüşmeler Ferit İlsever ve Feyza Perinçek ile yapıldı. Gazete satın alınacaktı, toplantılar başladı ve sonunda sol gazete olacağından dolayı Perinçek ekibi de beraber çalışmak istedi. Ve olan oldu, bu öneri kabul gördü, hemen gazeteye gittik ve çalışmaya başladık. Gazetenin sorumluları mı, Perinçekçi Adnan Akfırat, Perinçekçi Serhan Bolluk, Perinçekçi Ferit İlsever, Perinçekçi Feyza ve Şule Perinçek, sayayım mı daha, Nusret Sanem, yani Aziz Nesin göstermelik patron, yönetim onlarda.

Gazete çıkmaya başladı ama satış yok, işler gitmiyor, sanki bütün derin devlet gitmemesi için bir oyun kurmuş ve ajan olarak da bu ekibi yollamış. -MIŞ'lı kullandığıma bakmayın, o gün de böyle düşünüyordum, bugün de...

Sabah kalktım, gazeteye bir geldim ki, sürmanşetten Salman Rüşdi'nin "Şeytan Ayetleri" verilmiş. Hemen babamı aradım ama O'nun bu olaydan haberi yok, o sırada cezaevinden çıkan Doğu Perinçek oynamış oyununu. Herkes çok kızdı, böyle riskli bişey sorulmadan ve haber verilmeden yapılamazdı, her çalışan bu olayla hemfikir olmak zorunda değildi ama derin devlet bu gazetenin olmaması için bu oyunu önümüze koymuştu.

Ve arkasından Sivas Madımak Katliamı oldu, o olay Aydınlik Gazetesi'nde Aziz Nesin "Şeytan Ayetleri"ni yayınladı diye oldu, onca insan Doğu Perinçek'in tezgahı yüzünden öldü ve kısa bir süre sonra da gazeteden ayrıldık. Bu arada babamın sahibi olduğu gazeteden ilk kovulan ben oldum ve bunu da kendisine söyledim. Serhan Bolluk iyi anımsar, bana hâlâ 1 maaş borçları var.

Madımak Katliamı'nda Gülsüm Karababa adında bir arkadaş yaşamını yitirdi. Firari 3 sanıktan dolayı devam eden davada önceki gün Gülsüm Karababa'nın ağabeyi Hüseyin Karababa'nın avukatı Coşkun Özgür Piroğlu, Sivas Cumhuriyet Başsavcılığı'na bir başvuruda bulundu ve benim bu konuda geçen yıl Artı Gerçek'te yazdığım yazıyı delil olarak gösterip Doğu Perinçek'in ifadesine başvurulmasını istedi.

Çok bişey değişecek mi, bu sistemde sanmıyorum ama en azından mahkeme tarihine geçecek, o bile bir parça da olsa içimi rahatlatacak. Gülsüm Karababa'nın akrabası olan eşim Hilal'e daha bir sevgiyle sarılabileceğim artık. Mazlum Çimen'le Nesimi Amca'yı konuşurken gözlerimi kaçırmayacağım, güleceğim, Öldürülmesinden 3 gün önce beraber yemek yediğim Asım Bezirci ile şakalaşmalarımızı anlatacağım, Zeynep Altıok'u arayacağım sevinçten, velhasıl sırtımdan bir Doğu Perinçek küfesini çöplüğe atmış olacağım. En önemlisi artık 2 Temmuz'da ağlayarak Sivas'ı değil, başka şeyler yazacağım yada kendime tatil verip Rifat Ilgaz'ı anacağım.

Bir sonraki yazıda da Adnan Akfırat nasıl bir dümenle beni gözaltına aldırttı, onu yazacağım

YENİ ÇEŞME OKU-OKUT ABONE OL ABONE BUL

'İşkence yaptıklarım hakkını helal etsin'

12 Eylül 1980 darbesinin ardından tutuklanan yüzlerce mahkûm, Mamak Askeri Cezaevi'ne konuldu. Cezaevindeki işkencelerin tesiri ile birçok kişinin hayatı karardı. Şimdiye kadar Mamak Cezaevi'nde yaşananları hep mağdurlar anlattı. İşkence yapanlar ise yıllarca sessizliğini korudu. İşkence yapanlardan Kamil Atlıman, sessizliğini bozarak önemli itiraflarda bulundu. Askerliğini bitirdikten sonra senelerce psikolojik tedavi gördüğünü ifade etti, işkence yapması için kendisine dayak atıldığını söyledi. Atlıman gibi Doğan Eşlik de 12 Eylül 1980 darbesinin ardından Mamak Cezaevi'nde askerlik yaptı. 1982 yılında girdiği Mamak Cezaevi A Blok'ta 20 ay görev yapan Doğan Eşlik, askerliğini bitirmesinin üzerinden 30 yıl geçmesine rağmen Mamak Cezaevi'ni ve yaşadıklarını unutamıyor.

Doğan Eşlik, darbe yıllarında askerlerin durumlarının da mahkûmlardan farklı olmadığını ifade ediyor. Komutanların, kendilerini kimse ile görüştürmediklerini dile getiren Eşlik, şöyle devam ediyor: "Beni Mamak'a ziyarete gelenlere 'Burada böyle bir asker yok' deyip geri göndermişlerdi. Mahkûmlardan farkımız binanın dışına çıkmaktı. Bizi hiç boş bırakmazlardı. 'Sizi boş bırakırsak, mahkûm kaçırırsınız' derlerdi. 20 aylık askerlik dönemimde ailemi görmeme bir defa izin verdiler. Bizim hayatımızda mahkûmlarınki gibiydi. Biz de dayak yiyorduk. Teneke barakalarda kalıyorduk. Üç saat ara ile nöbetler oluyordu. Beziyorduk, durumumuz hiç iyi değildi. Orası da bizim için bir cezaevi gibiydi. Ben o cezaevi psikolojisi ile yıllardır yaşıyorum zaten. Mesela, benim korkularımdan biri şuydu: 'Ben, işkenceyi burada zor durumda kalan insanlara yapıyorum. İlahi tecelli, ben de buralara düşer miyim, endişesi ile evlilikte yapmadım. Evliliğimi engelleyen unsurlardan biri de budur. Çıktıktan sonra, oranın şartları bizim hayata bakışımızı etkiledi. Bir vurdumduymaz, boşvermişlik, sürekli korku, panik atak bende kalıcı oldu."

Doğan Eşlik, Mamak'takilerin ayak ayaküstüne atmalarının, izinsiz kitap okumasının, konuşmasının, yatmasının, tuvalete gitmesinin yasak olduğunu söylüyor. Eşlik, gerçeği komutanlarının emirleri ile anladıklarını ifade ediyor: "Sana karşı çıkarılsa 'Uzat ulan' elini diyeceksin ve eline vuracaksın. Falakaya yatırılacaksın. Daha da karşı çıkarsa ismini sayım mangasına vereceksin. Farklı şekilde dayaklar atıyorduk. Bu şekilde askerliğe başladık. Bir girdabın içine girdik."

Eşlik, mahkûmlara emredilen şekilde işkence yapılmadığı takdirde askerlere de dayak atıldığını anlatıyor: "Mesela, bir sayımda benim önüne gelen ve başını kafasını havaya kaldırmış mahkûm, bana elini uzattı. Sadaka istermiş gibi. Anlamadım ne yaptığını. Ben bu mahkûma vurmak zorundayım. Yavaş vurdum. Bunu gören üstegmen Ahmet Kelek, beni yanına çağırdı. Sessizce, 'Aynı görüşten misiniz lan, memleketlin mi lan niye yavaş vuruyorsun?' diye sordu. 'Hayır' cevabını verince elimden copu aldı. 'Sana nasıl vurulmuş, göstereyim' dedi. Ve aldığı süratle copla bana vurmaya başladı."

Eşlik, cezaevinde Sayım Mangası, Havalandırma Mangası diye gruplar bulunduğunu anlatıyor. Bunlardan Sayım Mangası'nın her sayımda mahkûmların tamamına işkence uyguladığını belirten Eşlik, şöyle devam ediyor: "Ben her gün dayak yemedim" diyen mahkûm yoktur. Bir mahkûm, iki defa sayımda, havalandırmayı çıkarıldığında, bir de bizim pozisyonumuzda nöbet tutan askerlerden dayak yedi. Yani sistematik bir işkence yapıldı mahkûma. Günde iki defa sayım vardı. Sayım Mangası, mahkûmların komple her yerini arardı. Bu esnada, canı isteyen asker herhangi bir gerekçeyle mahkûmu döverdi."

Doğan Eşlik, mahkûmlara yaptığı işkencelerden dolayı pişman olduğunu söylüyor. "Kendini insan olarak bilen birinin o haldeki insanlara vurması mümkün değil" diyen Eşlik, şöyle konuşuyor: "Bir kafese 5 kuş kapatılmış. Eline sopa verip 'Bu insanları sürekli döv' diyorlar. Buradaki insanlara sürekli işkence yapmak zorunda bırakılıyordu. 'Ayağını indir, bakma, gitme lan' gibi gerekçelerle insanları dövüyorduk. Bizi insanlıklarından çıkarmışlardı. Ama sayıma girdiğimiz zaman, vurduk. Vurduğumuz, ettiğimiz kişiler hakkını helal etsin. Mesela Oğuzhan Müftüoğlu, Mehmet Ali Yılmaz, Halil İbrahim Arı, Şaban Değirmenci, Melih Değirmenci, Cem Öz, Levent Babacan, Recep Küçükşiz, Galip Gök, Erdem Şenocak, Yılma Durak. Bu insanlara dayak attığım için pişmanım."

Doğan Eşlik, Mamak Askeri Cezaevi'nde yaşadıklarından dolayı sürekli, farklı davranışlar sergilemeye başladıklarını belirtiyor. Yaşadıkları ve şahit kaldığı olaylardan dolayı, sürekli korktuklarını ifade eden Eşlik, askerlerin de çok basit gerekçelerle komutanlar tarafından işkenceye maruz bırakıldığını anlatıyor: "Bir asker üzerinde, pusulayla mı yakalandı mesela, onun yüzünden tüm askerler işkenceye maruz kalıyorlardı. Onun için kimse kimseye güvenmiyordu. Psikolojimiz bozuldu. Komutanlar diyordu ki, 'Mahkûmu döveceksin.' Mahkûm da, 'Biz, seni buluruz.' diye tehdit ediyordu. Ve nitekim tutuklu Şaban Değirmenci, yıllar sonra, Antalya'da gezerken enseme dokundu. 'Ne haber lan. Biz sizi buluruz dememiş miydik lan?' dedi. O zaman çok korktum. Bir yere oturmamız için çağırdı. Pastaneye gittik. Biraz sohbet ettik. Bana, 'Mamak yargılanacak. Sen de korkma, bizden sana bir zarar gelmez' dedi."

Doğan Eşlik, psikolojik işkencelerden dolayı aklını kaçıran mahkûmların bile olduğunu açıklıyor. Binbaşı Bahri Karadeniz'in eğitimli köpeklerle yaptığı işkencelerden mahkûmların çok korktuğunu belirten Eşlik, şöyle devam ediyor: "Bu binbaşı, mahkûmlar falakaya yatırılırken köpeklerle girerdi içeri. Eğitimli köpekleri, salardı mahkûmların üzerlerine. Köpekler tam ısıracakken geri çekerdi. Mahkûmlar böyle korkutuyorlardı."

Eşlik, Mamak'ta bulunan hücrelerin insan haklarına aykırı bir şekilde dizayn edildiğini ve bu hücrelerin mahkûmlara en ağır işkenceleri yapmak için kullanıldığını belirtti. Dördüncü koğuşun altında eni boyu ve uzunluğu bir metre küp olan hücrelerin varlığından bahseden Eşlik, "Bu hücrelerin içinde küçük bir lazımlık vardı. Bir battaniye, beton, ışık yok. Buraya Dev Yol'cu bayanlardan çok atılan oluyordu. İnsan Hakları'ndan yetkililer, davaları takip için geldiklerinde Mamak'ta gezerlerdi. Bunun haberini alan cezaevi yönetimi, bu hücrelerden bahsetmezdi. Amaç, burada ihlal yok izlenimi vermektir." diyor.

Doğan Eşlik Mamak A Blok'ta kalan sağ ve solun önemli isimlerine de farklı işkencelerin uygulandığını şu sözlerle açıklıyor: "Bunlar farklı dayak yiyorlardı. Dev Yol'dan Sedat Göçmen, Oğuzhan Müftüoğlu, Nasuhi Mitap, Ali Afatlı, Bülent Forta, Haydar Yılmaz, Melih Pekdemir, ülkücülerden Muhsin Yazıcıoğlu, Haluk Kırca, Adnan Madak, Cafer Yaylak, Ziya Karaçam, Recep Öztürk, Galip Kütük, Yılma Durak. Bu isimlere farklı işkenceler uygulanırdı. Yılma Durak, gördüğü işkenceden dolayı çenesi yamulmuştu. 3 ay hücrede kaldı. Demir parmaklıkların arkasından bizlere bakardı. Acırdık, içimiz yanardı. Ancak, elimizden bir şey gelmezdi. Halini bile sorsak, bize de aynı işkence yapıldı."

Eşlik, idam edilen Mustafa Pehlivanoglu ve İsa Armağan'ın kaçmasına yardımcı olan Abdülkadir Böcü'ye yapılanları şöyle anlatıyor: "Abdülkadir Böcü'yü hücreye atmışlardı. Böcü'yü her sayımda, her yemek alışlarında, her havalandırmada kafası bozulan herkes dövüyordu. Askerin, önünde. Amaç, göz dağı vermektir. Bir daha böyle firar edenlere yardım edilmesin, diye bunu yapıyorlardı. O yüzden hata bizler hata yapmamak için elimizden geleni yapardık. Biz de biliyorduk ki en ufak hatamızda bizleri döveceklerdi."

Doğan Eşlik, erlerin yaşam koşulları ile ilgili de şu bilgileri veriyor: "Banyo yok. Koğuşlar düzensiz. Soğuk. Koğuşlarda diğer mahkûmların battaniyelerini alarak ısınıyorduk. Askerler de mahkûmlar gibi bitleniyorlardı. Kendimize ait bir yatağımız olmadı. Dışarıda teneke barakalarda kalırdık.

Eşlik, erlere işkence yapan komutanların, askerlerine güvenmediklerini ve silah vermediklerini anlatıyor: "Biz, ana davaların mahkûmlarını mahkemeye getirip götürürdük. Mahkûmları, mahkemeye getirip götürürken, eski M1 silahları verirdi bize. Bize sürekli işkence yapan Savaş Aytek, bizleri çok döverdi. Mahkemeye mahkûmları getirip götürürken onları vururuz diye silahları elimizden alırdı."

Eşlik, cezaevi komutanları hakkında "Sadist yapıları vardı." tespiti de bulunuyor. Ruh hastası komutanların Mamak'ta toplandığını hatırlatan Eşlik, rütbelilerin askerleri hedef tahtası olarak kullandıklarını söylüyor: "Tek sağma sıkın silahlar vardı. O tüfeklerden her komutanın elinde vardı. Canı sıkıldığında onlarla askerlere sıkırlardı. Öldürmüyordu, ama yaralıyordu bu mermiler."

Eşlik, geçen yıl avukatı Hasan İtler vasıtasıyla dava açtığını anlatıyor: "Gittim ifademi verdim. Durumumu anlattım. Açmaktaki, sebebim her Türk genci gibi askerlik yapmama darbecilerin mani olmasıydı. Farklı olağanüstü, bir şey ile karşılaştım. İnsanlığın sıfır olduğu, ayaklar altına alındığı, insanların rencide edildiği bir ortamda mahkûm gibiydim. İşkence bize de yapıldı. Amaç neydi, bilmiyoruz. Bizim psikolojimizi, insani iradelerimizi kırıp, hayvan gibi mahkûmları bize dövdürmekti amaçları. Normalde tutuklulara vurmayı hiçbir insan aklından geçirmez. Keşke cephelerde savaşsaydım da Mamak'da askerlik yapmasaydım."

TKP SEMT EVİNDEN AÇIKLAMA

Çeşme'de dert işgal değil, işgalcinin hangi sınıftan olduğu! İzmir Çeşme'de Alaçatı Mahallesi'nde Roman yurttaşların barındıkları çadır ve barakaların belediye tarafından yıkılmasına tepki gösteren TKP Çeşme Semtevi "Çeşme'de dert işgal değil işgalcinin hangi sınıftan olduğu" açıklamasını yaptı.

Açıklamada "İlçemiz sahillerinde, tarım alanlarında, korunmaya değer doğamızda sermayenin haksız işgalleri devam ederken, Çeşme Belediyesi yalnızca barınma hakkını kullanan emekçi Roman yurttaşlarımızın 'işgal'ini sonlandırmayı görev bilmıştır" denildi. 16 Haziran günü Çeşme ilçesinin Alaçatı Mahallesi'nde utanç verici bir olay yaşandığını belirten TKP Çeşme Semtevi'nden yapılan açıklamada "Herhangi bir ön uyarı yapılmadan, Roman yurttaşlarımızın yaşamakta olduğu çadırlar ve barakalar Çeşme Belediyesi tarafından kepçelerle yıkılmış, yerleşim alanı iş makineleri ile düzeltilmiştir. Bölgede bulunan Roman yurttaşlar ağır hak ihlali ve büyük bir mağduriyetle karşı karşıya bırakılmıştır" denildi.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"Vicdan sahibi herkesin 'Sosyal Demokrat bir Belediye'ye yakıştı mı? Bu iş böyle mi olmalıydı' diye ayıpladığı, iyiniyetli fakat sonuçsuz kalan çözüm önerileri sunduğu sırada her zaman birlik, beraberlik nutukları çekenler ya bizi ilgilendirmez dediler, ya sessizliğe gömüldüler. Bu kabul edilemez tavır da en az olayın kendisi kadar konuşulmaya değerdir ve Belediye'de çalışan kral çıplak diyen yurttaşların işten atılma tehdidi altında mı olduğu sorusunu gündeme getirmiştir. İnsanlık onuruna yakışmaz bu 'tahliye' ardından gelen açıklamalar, tartışmalar devam ederken olan şudur: İlçemiz sahillerinde, tarım alanlarında, korunmaya değer doğamızda sermayenin haksız işgalleri devam ederken, Çeşme Belediyesi yalnızca barınma hakkını kullanan emekçi Roman yurttaşlarımızın "işgal"ini sonlandırmayı görev bilmıştır.

Hepimizin gözleri önünde, aralarında çocukların ve yaşlıların da bulunduğu onlarca insanın yuvaları başlarına yıkılmış, bu insanlar yaşam alanlarından terke zorlanmıştır.

Yani; Çeşme'de dert işgal değil, kimin işgal ettiği.

Yaşananlar üzücüdür, ama şaşırtıcı değildir. Çünkü içinde yaşadığımız düzen budur:

Patron kâr için işgal edince ilçeye yatırım olur, emekçi barınma hakkı için işgal edince ihlal olur, 'pislik' olur.

Patron patronun işgaline kırmızı halı serer, emekçinin evini yere serer. Patron bu kadarla da kalmaz. Diğer emekçilere de işten atma sopasını sallar.

Sallar ki, bir araya gelinmesin. Bilir ki; birlikten kuvvet doğar.

Haklıdır. Kuvvet birliğimizde, dayanışmamızda, bu yolda uğraşımızdadır.

Türkiye Komünist Partisi bu insanlık dışı muameleye maruz kalan Roman vatandaşlarımız ile dayanışma içerisindedir. Türkiye Komünist Partisi Çeşme Örgütü olarak Çeşme'de yaşanan insanlık ayıbını kınıyor, barınma hakkı diyen, insanca, eşit bir yaşam arzulayan herkesi onurlu mücadelemizi büyötmeye çağırıyoruz.

Gelin, gücümüze güç katalım, insana yakışır bir düzen kuralım.

TKP Çeşme Semt Evi"

SÜNNET MEVSİMİ BAŞLADI

Maske takın maske!!!

Nöbetten bildiriyorum.. Yıldırım patlamış durumda.. 45 hastanın 40 i tipik covid pnömoni.. Martta Nisanda görmedim böyle tipik corona.. Bunlar daha düğün yapacaklar.. Tüm sülaleye bulaşacak.. 3 aylık emek boşuna gitti. Keşke baştan serbest birakilsaymış herkes.. Kuralsızlığın, umursamazlığın sonu budur.. İlk kez Dr olduğum için ciddi anlamda pişmanım. Virüsle savaşıyor ama cehalet ile savaşmak çok zor

DEMİRTAŞ'TAN İTTİFAK AÇIKLAMASI

Demirtaş'tan 'HDP'nin ittifak çağrısı' ile ilgili açıklama Edirne Cezaevi'nde tutuklu bulunan HDP eski Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, HDP'nin demokrasi ittifakı ile ilgili değerlendirmede bulundu. HDP'nin ittifak çağrısının çarpıtıldığını belirten Demirtaş, "HDP'nin demokrasi ittifakı çağrısı bir seçim iş birliği değil, demokrasi ilkeleri etrafında aydınlık bir gelecek yaratmak için ortak akıl çağrısıdır" dedi. Demirtaş'ın sosyal medya üzerinden yapılan paylaşım şöyle: Merhaba değerli arkadaşlar. Parti yetkililerimiz en üst düzeyde, sürekli demokrasi ittifakı çağrısı yapıyorlar, ancak bu çağrı ısrarla çarpıtılıyor. Dolayısıyla net olarak ifade etmekte yarar var. HDP, yerel seçimlerde CHP veya İYİ Parti ile açık veya gizli hiçbir şekilde ittifak yapmamıştır. Sadece bazı kritik büyükşehirlerde, demokrasinin gelişmesi amacıyla, tek taraflı olarak CHP adaylarının desteklenmesi kararı almıştır.

HDP gücünü sadece halktan alır ve sadece halka hesap verir. Bu nedenle saldırılarla ve baskılarla HDP'yi asla geriletemezsiniz. HDP'yi "düşman gibi" görmek yerine HDP ile diyalog kurmayı denerseniz tüm Türkiye için en hayırlısı bu olacaktır.

HDP, şiddet dahil tüm sorunlarımızı siyaset yoluyla ve barışçıl yöntemlerle çözmek için vardır. Kürt sorunundan ekonomiye, adaletsizlikten umutsuzluğa, ötekileştirmeye kadar her sorunu ortak akılla çözmek için bu çağrılarını yapmaktadır.

HDP'nin demokrasi ittifakı çağrısı bir seçim iş birliği değil, demokrasi ilkeleri etrafında aydınlık bir gelecek yaratmak için ortak akıl çağrısıdır. Geri kalan bütün seçim bölgelerinde, CHP ve İYİ Parti dahil olmak üzere tüm partilere karşı HDP seçim yarışına kendi adaylarıyla girmiştir. HDP, Millet İttifakının bir parçası değildir.

DENİZ GEZMİŞİN AĞBEYİ HAMDİ GEZMİŞ

Devrimci hareketin ve 68 kuşağının sembol ismi Deniz Gezmiş'in kitaplarını emanet ettiği, bilim insanı olmasını istediği kardeşi Hamdi Gezmiş'i kaybettik.

Allah rahmet eylesin, mekanı cennet olsun

YENİ ÇEŞME OKU-OKUT ABONE OL ABONE BUL

Nazilli Tren İstasyonu'nda, treni karşılamak için bekleyen insanların arasındayız.. Ankara'dan gelen trenin son vagonundan inen İsmet İnönü, peronda kendisini karşılayan insanların elini sıkarken, bir çocuk ilişir gözüne.. Beş-altı yaşlarında olan çocuk, elinde testi ve bardakla su satmaktadır. Çocuktan su isteyen İnönü, bardağı teslim ettikten sonra kendisine sorulan bir soruyu yanıtlayıp başını geri çevirdiğinde, çocuğun yerinde olmadığını görür..

İnönü'nün kasabaya gelişinin nedeni, Kurtuluş Savaşı yıllarında Ege dağlarında işgal ordusuna karşı savaşan "Mahmut'un Ali Efe"yi Sultanhisar'daki evinde ziyaret etmektir. Efe'nin evine gelen İnönü'yü bir sürpriz bekler ; Nazilli İstasyonu'nun kalabalığında bir an görünüp kaybolan su satan çocuk orada, Mahmut'un Ali Efe'nin kapısının önünde gülümsemektedir. Efe'nin komşusu Terzi Mustafa Bey'in oğlu olan çocuğa adını sorar İnönü : "Hulusi Samim, efendim."

Hulusi Samim, o anı hayatı boyunca hiç unutmayacaktır... En çok da mutlaka okumasını söyleyen İnönü'nün okul masrafları için kendisine verdiği 100 lirayı..

Nazilli İlkokulu'nu bitiren Hulusi Samim, girdiği öğretmen okulu sınavlarında Türkiye birincisi olur. Ne var ki babasının maddi gücü yoktur. Terzi olduğu için "Kesim" soyadını alan babası Mustafa Bey'in bir meslektaşı girer devreye ve Hulusi Samim onun katkısıyla Ortaklar Öğretmen Okulu'na kaydedilir.. 1961 yılında, arkadaşlarına her hafta evlerinden zarf içinde gelen harçlıklar dağıtılırken, böyle bir anı hiç yaşamamış olmanın hüznüyle mezun olur okuldan.. Önce Aydın, Atça ilçesi, Kılavuzlar Köyü ilkokulunda görev alır. Ardından Diyarbakır Kayagideği köyüne atanır. Öğretmenlikteki başarısı öne çıkınca, MEB'nin Halk Eğitim Müdürlüğü'nde görev almak üzere Ankara'ya davet edilir. Bunu fırsat bilerek, Ankara Üniversitesi Kamu Yönetimi'ne kayıt yaptırır.. Memuriyeti ve öğrenciliği nedeniyle yoğun çalışma temposu içinde bir yandan da ders kitapları kaleme alır.. İlkokul ve ortaokulda okutulan "Sosyal Bilgiler" ve "İnkılap Tarihi" kitaplarının kapağında onun adı Samim Kesim yazmaktadır artık.. Özel yayınevleri kendileriyle çalışması için teklif üstüne teklif yapar. O, hiç tereddüt etmeden şu yanıtı verir : "Beni devlet okuttu. Eğitim hayatımı devletin bursu sayesinde tamamladım. Yazdığım kitaplardan telif alamam.."

Kız meslek liselerine alınacak dikiş makineleri için görevlendirilir.. Açılan ihaleyi kazanan firma temsilcisi Hulusi Samim Bey'e ev adresini vermesini ister. "Neden ?" Niye sorduğunda, hediye olarak o yıllarda çok zor satın alınan bir televizyon gönderecekleri yanıtını alır. O an, elindeki tüm belgeleri yırtar ve ihalenin iptal edildiğini söyler..

Gazi Üniversitesi Müzik Öğretmenliği Bölümünde öğrenci olan kızı Feray, bardaktan boşanırcasına yağmurun yağdığı bir akşam vakti okuldan çıkar.. Önünden geçen arabaların yağmur sularını üstüne sıçratması yetmediği gibi, belediye otobüsü de durağa gelmekte gecikmiştir. Babasının arabasının geldiğini görünce rahat bir nefes alır.. Sıkıntısı sona erecek, ıslanmak bir yana, soğuk kış günü üşümekten de kurtulacaktır. Otobüs durağına yanaşan araba yavaşlayarak durur ve arka camı usulca aşağı doğru açılır. Pencerede bir şemsiye görünür !.. Şemsiyeyi uzatan Samim Bey, "Al kızım," diye seslenir, sonra da camı kapanan araba uzaklaşır duraktan..

Eve uzun bir süre sonra, sırlıslıkla dönen Feray, masasına oturmuş yazdığı yeni ders kitabı için çalışmakta olan babasına dargın ve kızgın bir dille seslenir : "Baba, ne yaptın sen bu akşam ?"

"-Ne yaptım kızım ?"

"Yağmur altında ıslandığımı gördüğün hâlde beni arabana almadın.."

"-O araba benim değil ki kızım, devletin.. Benim olan şemsiyeydi ve yağmurdan korunman için onu sana verdim !"

Sunay Akın.....* RENA

TURİZM BAKANI ÇEŞME PROJESİNİ AÇIKLADI

Bakan Ersoy, "Çeşme Projesi dünyaya örnek olacak"Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy, "Ege Turizm Merkezi-Çeşme Projesi" ile ilgili temaslarda bulunmak üzere İzmir'e geldi. İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Tunç Soyer ve Çeşme Belediye Başkanı Ekrem Oran'la görüşen Bakan Ersoy, "Türkiye'nin en şeffaf, en çevre duyarlısı, en koruma kullanma dengesi yüksek bir proje olarak örnek olmasını istiyoruz. Sadece

Kültür ve Turizm Bakanlığı Yatırım İşletmeler Genel Müdürlüğü tarafından organize edilen "Ege Turizm Merkezi-Çeşme Projesi" ile ilgili süreç devam ediyor. Cumhurbaşkanlığı tarafından Urla ve Çeşme'deki özel mülklere ilişkin alınan kamulaştırma kararlarının iptal edilmesinden sonra devam eden tartışmalı süreçte İzmir'deki TMMOB'a bağlı odalar projeye karşı olduklarını açıklamıştı. İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Tunç Soyer ile Çeşme Belediye Başkanı Ekrem Oran'ın olumlu baktığı proje için daha önce birkaç kez kente gelen Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy, İzmir'i yeniden programına aldı. Bakan Ersoy, bugün İzmir'e gelerek, "Ege Turizm Merkezi-Çeşme Projesi" ile ilgili temaslarda bulundu. İzmir Ticaret Odası Başkanı Mahmut Özgener'in ev sahipliğinde yapılan toplantılarda bakan Ersoy, Başkan Soyer ve Başkan Oran ile görüştü. Çeşme Projesi'nin son durumunun masaya yatırıldığı toplantıların ardından Bakan Ersoy, İzmir Valisi Erol Ayyıldız, İzmir Ticaret Odası Başkanı Mahmut Özgener ve sivil toplum kuruluşları (STK) temsilcileriyle birlikte kentte yürüyen diğer çalışmalar hakkında da bilgi aldı.

Bakan Ersoy, Kemeraltı'nı gezdi

Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy, İzmir temaları sonrasında ayrıca UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesi'ne kabul edilen Kemeraltı'nı da ziyaret etti. Kemeraltı'nın bina ve yapısal olarak ayağa kaldırılması için kurulan Tarihi Kemeraltı İnşaat Yatırım Ticaret A.Ş.'ye (TARKEM) de giden Ersoy'a Kemeraltı'nda bulunan esnaf adına oda ve derneklerde faaliyet gösteren isimler eşlik etti.

Kemeraltı'ndan Agora'ya geçti, müjdeyi verdi

Öte yandan, Kemeraltı ziyaretinin ardından Agora Örenyeri'ne geçen Bakan Ersoy, burada "Ege Turizm Merkezi-Çeşme Projesi"nden aktarılabilecek gelirlerin büyük kısmının Kemeraltı ve Agora için ayrılacağını müjdesini verdi. Bakan Ersoy, basın mensuplarına yaptığı açıklamada şu sözlerle yer verdi: "Ege turizm merkezleri Çeşme etabı hazırlık toplantıları için düzenli olarak İzmir'e ve Çeşme'ye geliyoruz. Bugün de o toplantılardan birisi için geldik. Ben başta İzmir Ticaret Odamıza, ilgili belediyelerimize ve bir çok STK'mıza projeyi desteklediklerinden dolayı teşekkür ederim. Biz çok iyi niyetli bir şekilde bu projeye başladık. Türkiye'nin en şeffaf, en çevre duyarlısı, en koruma kullanma dengesi yüksek bir proje olarak örnek olmasını istiyoruz. Sadece Türkiye'ye değil, dünyaya da örnek olmasını istiyoruz. Bu bağlamda odalarla da ilişki içindeyiz. Geniş katılımlı bir komisyon oluşturduk. İnşallah bundan sonra daha da hızlı ilerleyeceğiz. Bu projeden elde edilecek gelirin büyük bir kısmıyla da öncelikli olarak Çeşme ve bu projenin altyapısında, sonra da Ege Bölgesinin altyapısında öncelik İzmir olarak değerlendireceğiz. Bu bağlamda Kemeraltı ve Agora Antik Meydanı'nı da gözlemlemek istedik. Çünkü ilk etapta Kültür ve Turizm Bakanlığı olarak buraya destek vereceğiz. Bu projeden elde ettiğimiz gelirin bir kısmı buraya aktarılacak."

Kemeraltı ve Agora bölgesinin, UNESCO miras listesinde geçici listede olduğunu hatırlatan Bakan Ersoy, kalıcı listeye girmesi için de çalıştıklarını belirtti. Bakan Ersoy, "İzmir Büyükşehir Belediyesi de uğraşıyor; onlara da teşekkür ediyoruz bu çabalarından dolayı. Uzun yıllardır bu anlamda Kemeraltı'nın istenilen, özlenen düzeye gelebilmesi için gönüllülük esasına göre kurulmuş olan TARKEM var. Bakanlığın temsilcisi olarak atadık resmi olarak. Bu bağlamda inşallah hızlı bir şekilde eksiklerini tamamlayıp, dosyalarını tamamlayıp, yakın bir gelecekte Kemeraltı ve Agora'nın kalıcı miras listesine girmesine el birliğiyle, hem İzmir Büyükşehir Belediyesi olsun hem Kültür ve Turizm Bakanlığı olsun, hem de gönüllülük esasına göre çalışan TARKEM olsun, inşallah başaracağız. Ben İzmir Ticaret Odamıza da çok teşekkür etmek istiyorum. İzmir Ticaret Odası, İzmir ile ilgili projelere çok tarafsız, objektif yaklaşıyor. Bize de her türlü desteği veriyorlar sağ olsunlar. Bu tarz projelere el birliğiyle, şeffaf ve iyi niyetli şekilde yaklaşıldığında çok hızlı da sonuç alınıyor" dedi

Madeleine Staaf Kura,

Evet, sizin RES inşaatı Türkiye için hatta, Almanya içinde gerçekten bir örnek oldu. REZİL bir örnek ama...

Hiç duydunuz mu?

Bir lokantacı ve bir tekstilci arkadaşlarla firma kurup Alman Nordex ile Çeşme'de 1. ve 2. derece doğal SİT, özel mülk ve hazine arazilerine 6 kaçak RES türbin inşaat ederek imar affına sokmaya çalıştı. Olmaz tabiki! T.C mahkeme kararı bile var. Öte yandan, milyonlarca Euro ya mal olan bu tesisin icraat kredisini Alman hükümetinin ECA (export credit agency) Euler Hermes sigortaladı.

BÜYÜK REZİLLİK yani...bu Rezilliğe kim sahip çıkıp kapatacak? Ankara mı, Berlin mi? Bence Ankara, sizce? Sevğilerimle, saygılarımla

BERBER SABİT

"Sabit Sağlam" halamın oğlu, Berber, Fenni Sünnetçi ve Sihhiyecisi yani iğneci, bakışları ve boyu, kilosu, yüz hatları, duruşu ile bende her zaman bir "Mustafa Kemal Atatürk" portresi oluşturmıştır. Bilmiyorum, bu portre başkalarında da oluşmuş mudur? Yoksa sadece bende mi böyle oluyordu? Babam en küçük çocuk ve deyim yerinde ise de tam teşekküllü "tekne kazıntısı" ... Tüm yeğenleri kendisinden büyük nerdeyse, birkaç amca oğlu haricinde... Babamın ablasının oğlu Sabit Sağlam kendisinden büyük, ancak bakılınca geçen yüzyılın başındaki aile yapılanmasına çok da aykırı duran bir durum değil. Savaşlar, Tıbbın görece geriliği, erken evlilikler vs gibi daha birçok nedenden ötürü ailelerde sıkça görülen durumlar bizim ailede de kendini göstermiştir, anlaşılacağı üzere...

Berber Sabit" adı ile maruf halamın oğlunun berberliği yanında esas meşhur olduğu dal ise diğer 2 faaliyet alanına tur bindirmektedir, o fazlaca söylenmese de "Sünnetçi Sabit" olarak daha ön plandadır. Bayramlarda ve diğer özel günlerde Halam mutlaka ziyaret edilirdi, uzun yıllar hareket kabiliyetini yitirmiş

vaziyette hareketsiz yatıyor olsa da mutlaka ziyaret edilir, eli öpülür, hürmet gösterilirdi. Kendisine, 24 saat esası ile bakacak birisinin mutlaka olması ve şimdiki gibi profesyonel hizmet sunan kurumların da olmaması, en azından Çeşme'de olmaması nedeniyle, halamın kızı Sema Ablamız, kendisini feda ederek evlenmemiş ve annesinin bakımına vakfetmiştir kendisini. Bu vesile ile başta Halam ve kızı Sema ablayı saygılarımla bir kez daha yad ediyorum. Hatırladığım kadarı ile bu ziyaretlerimizin hiç birisinde, aynı evde yaşıyor olmasına rağmen Sabit Abi ile evde hiç karşılaşmamıştık. Küçük bir detay var mutlaka bilinmesi gereken hem Sabit Sağlam hem de Sema Sağlam babamdan büyük olmalarına rağmen ben kendilerine belki de protokol gereği "Abi" ve "Abla" diye seslenirdim ve onlar ya da bir başkaları da bunu asla yadırgamazlar idi. Sabit Abi'yi; Çeşme Çarşısı içindeki küçük berber dükkanından bilirdim, nedendir bilmem, tıraş olmak için bir kez dahi kendisine gitmemişimdir. Dükkanını bilirim, hatta aklımda kaldığı kadarı ile muhteşem bir ahşap "berber koltuğu" vardı, kendisini yakinen tanıyan, hatta kiraladığı dükkanın sahiplerinden Hüsnü Karaman'dan geçen günkü sohbetimizde öğrendiğim kadarı ile mesleği bırakmasına rağmen mezkûr koltuğu uzun süre başka başka depolarda koruyor olduğudur. Bir de masif ahşap ve kenar profilleri oyma olan kocaman aynası vardı, her berberde benzerlerinin olma ihtimalinin az olabileceği cinsten hem de.

Benim, her bizim cemahtan çocuğun olduğu gibi, tüm hayatımı etkileyen yakın ve fiili tanışıklığım halam oğlu ile, sünnetimdir. Henüz 9 yaşında hayatın gerçeklerinin fazlaca öğrenilemeyeceği evresinde bu Atatürk portreli adam o güne kadar hala oğlu iken birden önümde elinde usturası ile "nazik aletimden" kendilerince fazlaca olan bölümünden birazcık kesmek üzere hazır ve nazır iken ben de tıpkı bir cenderede kırıdama şansımın olmadığı bir halde, hatta İsa'nın çarmıha gerilişini bile kışkırtacak bir vaziyette kapanda idim. Hayal edin Allah aşkına, adamın biri bir ayak bileğinden bir diğeri ise diğer bilekten mengene gibi kavramış bir diğeri ise arkadan kolları çapraz istikamette kavramış ve olanca kuvveti ile geriyor, bir başkası ise elinde kocaman bir lokum ile bağırır iken ağzını açmanı bekliyor ki bağırıldığında ağzına kocaman lokumu tıkacak. Tablo bu. Zaten sünnetin olacağı söylendiği andan itibaren mahallede yaşça biraz büyük abilerimiz, sol elinin diğer parmakları kapalı vaziyette iken işaret parmağını uzatarak sağ elinin işaret ve orta parmaklarını makas ile kesiyormuşçasına bir hareket çekerek diğer taraftan da yüzlerini iyice zorlu bir durum yaşanacağını tebarüz ettirircesine "kopsi kefalı" demeleri zaten sizi yeterince germiş vaziyette iken bir de üstüne bu tablo... Sünnet olacağının açıklandığı günden itibaren olumlu sayılabilecek bir destek olmadan hatta dalga geçercesine yaklaşım gösteren günlük ilişkilerin, arkadaşlıkların, son anda yaşadığın İsa'nın çarmıha gerilişinden daha da azametli görünen sonuçları ağır olan tablo... Tüm bu yaşananlardan sonra da "artık sende erkek oldun" geyikleri, bu tablonun mezkûr yaşlarda kaldırılabilir bir ruhsal tablo olduğunu dün de düşünmedim bugünde düşünüyorum. Zaten kimilerine göre abuk subuk kimilerine göre de ciddi bir merasim olan sünnet yöreye, varıllığa, itikata, görgüsüzlüğe göre, çok çeşitli biçimleri ile icra edilmektedir. Kimilerine göre 40 gün 40 gece, kimilerine göre 3 gün 3 gece kimilerine göre de oldu da bitti maşallah... Evet tekrar hala oğluna gelelim. Yaklaşık 1 aydan beri artık sünnet olacağım belli iken, görece büyüklerimiz "kopsi kefalı" teraneleri ile dalga geçer olmuş, sünnetlik adı ile maruf beyaz pantolon, beyaz gömlek ve üstüne benzer evsafı bir pelerin giydirilmiş, şimdi nereden temin edildiğini hatırlamadığım bir at bulunmuş ve günün önemine binaen süslenmiş, bir davul ve bir zurna günün moda müziklerinin icraatıyla, sokak sokak gezdirilmiş idim. Bütün bu fasıllar kısacık sürse de "hala oğlumun" sen çarmıha gerilmiş vaziyette iken önüne matah bir iş yapacakmış sırtmasıyla oturmuş olduğu anın bitimsiz olduğunu yaşamaktasın, bitsin bu ızdırıp Allahım diyorsun ama senin dışında herkes rolünün tadını çıkarmaktadır. Her şey gibi bu fasıl da bitiyor, sonra arkasından sanki çok ihtimam gösteriliyormuşçasına birkaç da pansuman, haydi geçmiş olsun. Tüm bu safahatın sonunda yaratılan mucize, ki bu sana göre, pisuvanların icadı ve milletin yan yana çövdürmeye başlaması ile sükût-u hayale dönüşür, çünkü kıyaslamalı olarak herkes sünnet öncesi dümdüz defettiklerinin artık ya sağa ya da sola gittiğine tanıklık eder. Güzelim aletten geriye bu kalmıştır ve ilgili herkes bununla idare edecektir gayri.

Dönem itibari ile seçenek, Sünnetçi Sabit ile Sünnetçi Bekir ile sınırlıdır, seç seç al, mezkûr muhteremlerin de mesleki erbablıkları nereden gelir, nasıl bir eğitilmişlikleri vardır, kimse bilmez. Kerametleri kendilerinden menkuldür. Berberlik bilinebildiği kadarı ile usta çırak ilişkisine dayanır da sünnetçilik nasıldır, akıl sır ermez. Mesela usta, çırağına bak oğlum izle çükü böyle tutacaksın, fazlalığı böyle gereceksin, pensi böyle sıkıştırıcaksın, usturayı böyle vuracaksın, penisilini böyle boca edeceksin, sargıyı şöyle yapacaksın, pansumanı böyle yapıp sargıyı şöyle yenileyeceksin, gibi bir tedrisat uygular mı, uygularsa da nerede yapılır bu uygulama, meğerki sünnet anında orada değilsen ve tanıklık etmemişsen nasıl öğrenilir. Geriye bir şey demek kalıyor, Allah vergisi, doğuştan bahşedilmiş yetenek...

Sünnetten kaçan çocuklar mı ararsın, gerçi bu kanla biten merasimden sayılan kurban safahatından inekler bile kaçıyor ama bunun psikolojik çözümlemesinin yapılabilmesi için daha birkaç bin yıla gereksinim olduğunu aşikardır. Neyse daha bu konuda yazılacak çok şey var, şimdilik bu kadar ve bu vesile ile halam oğlu Berber Sabit'i hayırlarla yad ediyorum.

ULUSOY

ULUSOY DENİZYOLLARI İŞLETMECİLİĞİ A.Ş.
ULUSOY ÇEŞME LİMAN İŞLETMESİ A.Ş.

GENEL MÜDÜRLÜK

Gazeteci Ümit Deniz Sok.
No:16 3.Levent İstanbul

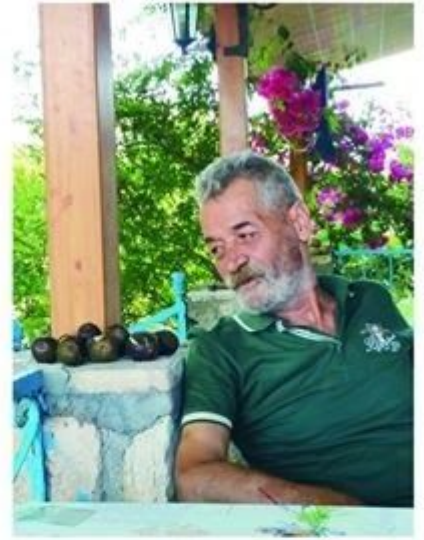
+90 212 280 00 11
+90 212 324 47 28

ÇEŞME ŞUBE

1107 Sok. No:2
Çeşme - İzmir

+90 232 712 85 85 / 712 87 49
+90 232 712 76 11 / 712 04 27

Web:<http://www.ulusoysealines.com>

BABALAR GÜNÜ PASTASI... ARKADA BEGOVİLLER.... KARABUKUNYALAR BABALARDA... İÇİLMEZMİ BE...

**YAVUZ SELİM HOCA
SAHALARA DÖNDÜ...
BAMYACI FUAT
BAMYA'DAN SONRA
TOPAN ACURLAR
YERLİ DOMATESLER
ÇEŞME HALİNDE
YERLİ ÜRÜNLER...!**

DEMİRTAŞ'TAN İTTİFAK AÇIKLAMASI

**Çeşme'de
Romanların
cadırları
kaldırıldı**

1990'lar YENİ ÇEŞME KURULUŞ KOKTEYLİ